

הרופא

הרופא קבע את מות האשה, חוקרי המישטה שיחזרו את ההתאבדות, מוביל המתים קרב אל הגופה, ו-

היא חיה!

בילהמתים: "היא חיה. היא חיה. היא גושמת."
השניים זינקו לעבר המיטה — וגדהמו: שיוביץ עמד רכון על הגופה, ידו האחת אוחזת עדיין באצבעות ידה, ידו השנייה מצביעה לעבר שפתותיה.
השפתיים נעו חלושות. "מיהרתי לטל" פן לרופא שקבע את מותה." נזכר מאוחר יותר אינבילדר. "הוא לא היה בבית. אמרתי לאשתו שהמתה חיה, ושעליו לבוא מיד. אולם האשה לא יכלה לאתר אותו. מיהרנו להזעיק רופא אחר, את ד"ר אפ"שטיין."
ד"ר אפשטיין הגיע מיד, בדק את ה-

אברהם שיוביץ קרב אל הגופה ש- שכבה במיטה*, החל מסיר מעל ידיה את הטבעות, כדי למוסרן לבנייהמשפחה. היתה זו עבודה שיגרתית לגבי האיש, שבעשר השנים האחרונות מצא את פרי נסתו בהובלת מתים באמבולנס הפרטי ה" כחול של. הוא זרק מבט בשעונו. השעה היתה אחרי שלוש אחר-הצהריים, ביום השישי לפני שבועיים. מוטב שיודרו, חשב לעצמו. אם לא יספיק להגיע עם מיטעונו אל אנשי החברה קדישא לפני היכנס ה" שבת, יהיו גם הוא וגם מיטעונו בצרות צרורות.
מלבדו ומלבד הנטרת היה בדירה גם

צחי ואשתו אף אחד לא הראה

במדינה

צה"ל

הפצוע

רוצה

להתנצר

הכיפורים, נזרק ישר אל מול פני המלחמת. בבית מאחור נשארו אשתו, בחדש התשי" עי, ובנו בן השמונה.

ביום הרביעי, בקרבות הבלימה בסיני, התפוצצה לידו פצצת-השהייה, ועבור שמי" עון נסתיימה המלחמה.

כאשר שב להכרתה, אחרי ימים רבים, גילה כי נקלע ממלחמה אחת למילי" חמה שנייה.

לחישות ומילמולים. כיום, שלושה חודשים לאחר פציעתו, מאושפז עדיין שמעון, שוכב בבית-החולים נווה-און בכני" ברק. זהו בית-החולים לחולי-ריאה וחולים כרוניים, אולם מאז המלחמה מאושפזים שם גם פצועי צה"ל.

שמעון אינו מסוגל להתיישב או לעמוד. ברגע שהוא מנסה, הוא נתקף סחרחורת ונופל. הוא לוקה עדיין קשות בזכרונו. מתקשה בדיבור, משמיע לחישות ומילמור" לים לא מובנים מדייפסם.

אולם למרות מיגבלותיו, הוא יודע יפה מאוד מה עשו למשפחתו. יותר נכון, מה לא עשו לה:

"מאז שנפגעת, הוא מספר, תוך שהוא מנסה להתיישב במיטתו ואינו מצליח, לא בא אף אחד, אף פעם, לבקר אצל אש" תי בבית.

"היה לה הריון קשה. היא שכנה חודש וחצי בבית-החולים."

נרבות. "מאז שהתעוררתי מהפציעה, התחננתי שיעזרו לה, שילכו לבקר אותה, לראות מה אפשר לעשות בשבילה. כש" הביאו אותי לבית-החולים, היא היתה הולכת אלי כל יום שעה וחצי, בחודש התשיעי, ואף אחד לא עזר לה. אף אחד לא הראה לה שהיא לא לבד, שתומכים בה.

"כתבתי לקצינה-העיר, לוועד למען-החייל. כולם ענו לי שיהיה בסדר. שיעשו מה שיכולים.
"אבל לא עשו כלום. רק איוז אשה מי" הוועד למען החייל נתנה לנו במתנה עגלת" תינוק הרוסה לגמרי, כאילו גדבות אני צריך."

הקש האחרון. הקש ששבר את גבו של שמעון נפל כאשר כתב את תלונתו לשר-הביטחון משה דיין: "אתה יודע מה דיין ענה לי?" זועם שמעון, "אני מאחל לך החלמה מהירה, הוא כתב לי. זה מה שהיה לו לענות לי.

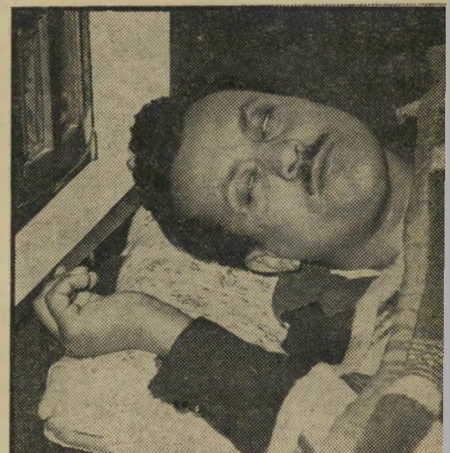
היחס הזה של המדינה, אחרי שנתתי לה, כלי-כך הרבה, הוא יותר מדי בשבילי. אני אתנצר."

כאשר נפצע שמעון צחי, ביום הרביעי למלחמת יום-הכיפורים, היה עדיין יהודי דתי. כיום, שלושה חודשים לאחר פציע" תו, הוא רוצה להתנצר.

אולם בניגוד לכל אותם יהודים שביקשו להתנצר, ושהתנצרו, בגלל מצוקה כספית ופיתויי מיסיונרים, אין לצחי כל תביעות כספיות. מצבו הכספי אמנם עגום, ואר" בעת בני המשפחה חיים בדירה בת הר" אחד, אולם לא זה מה ששבר את ר" חו של צחי.

שבר אותו הוילוול במשפחתו מצד ה- מדינה, מאז שנפצע.

המלחמה נסתיימה. אמונתו הדתית לא הפריעה לשמעון (37) להשתתף בארבע

פצוע צחי

— שאיכפת לו

מלחמת ישראל. בין מלחמה למלחמה, סירנס את משפחתו מעבודתו כפועל בבית" חרושת. כרבות בני-עמו הוזעק ביום-

הירענותו של מוביל המתים הצילה את חייה של המתאבדת. בבית" החולים, לשם הובלה במכונית המתים, במקום באמבולנס — שהוזמן ולא הגיע — קיבלה האשה טיפול נמרץ, שבה לאיתנה, לפחות מבחינה גופנית.

האשה

מתה החיה קצרות, הורה להזעיק אמ" בולנס כדי להעבירה לבית-החולים רמב"ם. בינתיים הגיע גם ד"ר גנול. ממגן דוד אדום ענו שאין ביכולתם לש" לוח אמבולנס. "לא היתה ברירה," סיפר אינבילדר. "העברנו אותה למכונית המ" תים של שיוביץ, ונסענו לפניו בניידת, מפנים עבורו את הדרך. מרגע שגילינו שהיא חיה ועד שהגענו לבית-החולים לא עברה יותר מחצי שעה.
"עשרים שנה אני עובד כבר במישטרה, ולא נתקלתי במקרה דומה."
"טעיתי, טעיתי," הודה בתרג" שות ניכרת ד"ר טיבור גנול, ב" שתזרו את המקרה המוזעזע בפני כתב חשולם הזח.
ד"ר גנול הוא רופא בעל ותק של 28

צוות חוקרים, שעסק בשיחזור התאבדותה של הנפטרת. זמן קצר לפני כן עזב את המקום ד"ר טיבור גנול, שבדק את המגור" חה ואישר את מותה, הוציא על כך תעור" דה מתאימה.

המתה נושמת

מז יפה וצלם מישרת חיפה, יעקב אינבילדר, עסקו בעבודתם, כאשר שמעו לפתע את זעקתו המכוחלת של פו" * שם המתאבדת מוסווה לפי בקשת ה" משפחה.